

המביא גם פרק שני גיטין

י.א.

עין משפט נר מצוה

ל א מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה א סגן עשין ג טו"ש"ע א"ע סימן קכה ספק א:

לא ב מ"י שם הלכה ג סגן שם טו"ש"ע א"ע סימן קכד ספק ב:

ג [מ"י פ"א מהל' גירושין הלכה ו]:

לב ד מ"י וסגן שם טו"ש"ע א"ע סימן קכה ספק ג:

לג ה מ"י שם הלכה ו טו"ש"ע שם ספק ד:

לו ז מ"י פ"א מהל' גירושין הלכה ז טו"ש"ע שם ספק ה:

לז ח מ"י פ"א מהל' גירושין הלכה ח טו"ש"ע שם ספק ו:

לח ט מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה ט טו"ש"ע שם ספק ז:

לט י מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י טו"ש"ע שם ספק ח:

לך י"א מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"א טו"ש"ע שם ספק ט:

למ י"ב מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ב טו"ש"ע שם ספק י:

לנ י"ג מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ג טו"ש"ע שם ספק י"א:

לו י"ד מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ד טו"ש"ע שם ספק י"ב:

לז י"ה מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ה טו"ש"ע שם ספק י"ג:

לח י"ו מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ו טו"ש"ע שם ספק י"ד:

לט י"ז מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ז טו"ש"ע שם ספק י"ה:

לך י"ח מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ח טו"ש"ע שם ספק י"ו:

למ י"ט מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה י"ט טו"ש"ע שם ספק י"ז:

לנ כ מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ טו"ש"ע שם ספק י"ח:

לו כ"א מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"א טו"ש"ע שם ספק י"ט:

לז כ"ב מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ב טו"ש"ע שם ספק כ:

לח כ"ג מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ג טו"ש"ע שם ספק כ"א:

לט כ"ד מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ד טו"ש"ע שם ספק כ"ב:

לך כ"ה מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ה טו"ש"ע שם ספק כ"ג:

למ כ"ו מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ו טו"ש"ע שם ספק כ"ד:

לנ כ"ז מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ז טו"ש"ע שם ספק כ"ה:

לו כ"ח מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ח טו"ש"ע שם ספק כ"ו:

לז כ"ט מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה כ"ט טו"ש"ע שם ספק כ"ז:

לח ל' מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה ל' טו"ש"ע שם ספק כ"ח:

לט ל"א מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה ל"א טו"ש"ע שם ספק כ"ט:

לך ל"ב מ"י פ"ד מהל' גירושין הלכה ל"ב טו"ש"ע שם ספק ל':

לעזי רש"י

אורפמיניט. צבע זהוב. מביניא ו' [מנין א.]. צבע אדום (עשירי מחתומות העופרת). אורפמיניט. צבע שחור. גלי"ש. פצעים בלוטים. שרופפיניר [שושפיניר]. לחשור.

מוסף רש"י

כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בשעת הדחק. אבל שלא בשעת הדחק לא (בברכות ז). סקרתא. לבע אלוט שבענין גו מריסין (שבת קד: מגילה יח). אורמס מין פ"י וט אורמס מין גשמים. (שבת קד:). אפצה. מן אפסי גלי"ש. צופרת. ומשמיר כשהוא משפסף עופרת על הקוף (שבת קד:). בשחור. פיסם. ובשיחור. אורפמיניט. (שם). ומ"י מפני שאנו מדמין. נראה צניני וממזמן אנו כן ולא שמענו מניתינו (לקמן יז). מקרעין להם גייר חלק. מסרעין ורשמין כספן על הנייר את שמות העדים והל' הקדים וממלאין את הקדשים דיו. (על י"ח). דרב מנגיד. מלת מנדיות. (יבמות נב.).

פסקי ר"ד (המשך)

באבר באבר ס"ד והתני ר' חייא כתבו באבר בשחור ובשיחור כשר לא ק' הא באברא הא בביא דאברא. פ"י המורה מקרעין להן גייר חלק ומשרטי' ואינו גיל שחור שריטת הסכין דבי המתקיים הוא ולקמן בעי למימר שאם חקק על גבי טבלא (סקרא) כתב הוא ומה לי חקיקה מה לי שריטה גם לשרט ולחרוק מלמטה שיראה בולט מלמעלה אמרינן לקמן הדיא חתיבה והיכי משרטינן בנט בענין זה ודברי שמואל שאמר באבר פ"י לשפסף בחתיכה של אבר על הקלף ולשמור ואינו כתב ואינו ג'ל דכיון דהוא דבר המתקיים למה אינו כתב וכל סבורת המורה (הלכך) [בכאן משמע] שלא יקרא כתב כ"א הוא כענין דיו שמסדר האותיות על הקלף אבל שריטת הסכין ורושם האבר לא יקרא כתב ולא הוא משום דק' חקיקת הטבלא ורושם הציץ דבעי לקמן למימר דהו כתב וי"ל לפרש מקרעין להן גייר חלק לא שיהו נוגעים בגייר שהגט כתוב בו אלא גייר אחד חלק שאין בו כלום מקרעים שם בסכין שמות העדים שנמצא הנייר שלם ושמות העדים הוא החלק ואח"כ משכיבים אותו הנייר על הנייר שהגט כתוב בו ואומרים להדייטות מלאו אלה הקדשים דיו וישארו האותיות של דיו על נייר הגט ובכי האי גונא כשר שלא נענו אנתנו במקום החתימה העדים כלל והכי נמי מסתברא מדקאמר גייר חלק ושמואל נמי לא הכשיר אלא בביא דאברא מפני שאינו דבר המתקיים והרי הוא כדיו בעלמא אבל באבר עצמו לא שדבר המתקיים הוא וכדברי מצאתי שפי' בשינוי גמ' ר"ח זיל: ר' אבהו אומר במי מילין. פ"י ממים ששהה בהן עצצים בתושים והתני ר' חייא כתבו במי טרייא ונפצא כשר לא ק' הא דעפיצין הא דלא עפיצין שאין מי מילין על גבי מילין רב פפא אמר ברוק. והני מילי בגיטין אבל בשאר שטרות לא ההוא דעבד עובדא בשאר שטרות נגדיה רב פפא

כדאי הוא ר"ש שמעון. דמתניין דלמר נכתב ציוס ונתמס כלילה כשר: **לסמוך עליו בשעת הדחק**. שהלך זה לדרכו או ניסת כבר בגט זה: **סכירא ליה**. לרבי יהושע בן לוי: **והוא משום סכיא**. ואין כאן הקדמה דתנאי יניהו ואפילו לרצנן כשר: **מתני' על העלה**.

כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בשעת הדחק והאמר ריש לקיש לא הכשיר ר"ש אלא לאלתר אבל מכאן ועד עשרה ימים לא בהדיא כרבי יוחנן סבירא ליה והאמר ר' יוחנן שנים משום עדים וכולן משום תנאי בהדיא כריש לקיש סבירא ליה: **מתני' בכל כותבים בדיו**. בסם בסיקרא ובקומום ובקנקנתום ובכל דבר שהוא של **קיימא אין כותבין לא במשקין ולא במי פירות ולא בכל דבר שאינו מתקיים** יעל הכל כותבין **ועל העלה של זית ועל הקרן** ישל פרה ונותן לה את הפרה על יד של עבד ונותן לה את העבד רבי יוסי הגלילי אומר אין כותבין לא על דבר שיש בו רוח חיים ולא על האוכלים: **גמ' דיו דיותא סם סמא סיקרא אמר רבה בר בר חנה סקרתא שמה קומום קומא קנקנתום אמר רבה בר [בר חנה אמר] שמואל חרתא דאושכפי: ובכל דבר שהוא מתקיים וכו'.** לאתווי מאי לאתווי הא דתני ר' חנינא יכתבו במי טרייא ואפצא כשר **תני ר' חייא יכתבו באבר בשחור ובשיחור כשר איתמר המעביר דיו על גבי סיקרא בשבת רבי יוחנן וריש לקיש דאמר תרווייהו יחייב שתיים אחת משום כותב ואחת משום מוחק דיו ע"ג דיו סיקרא על גבי סיקרא יפטור סיקרא ע"ג דיו אמרי לה חייב ואמרי לה **יפטור אמרי לה חייב מוחק הוא אמרי לה פטור** מקלקל הוא בעא מיניה **ריש לקיש מר' יוחנן עדים שאין יודעים לחתום מהו שיכתבו להם בסיקרא ויחתמו כתב עליון כתב או אינו כתב א"ל אינו כתב א"ל והלא לימדתנו רבינו כתב עליון כתב לענין שבת א"ל וכו' מפני שאנו מדמין נעשה מעשה איתמר עדים שאין יודעים לחתום רב אמר מקרעין להם גייר חלק וממלאים את הקרעים דיו ושמואל אמר באבר באבר סלקא דעתך והתני רבי חייא כתבו באבר בשחור ובשיחור כשר לא קשיא **הא באברא הא במיא דאברא רבי אבהו אמר במי מילין והתני רבי חנינא כתבו במי טרייא ואפצא כשר ל"ק** הא דאפיין הא * דלא אפיין שאין מי מילין ע"ג מי מילין רב פפא אמר ברוק וכן אורי ליה רב פפא לפפא תוראה ברוק וה"מ יחור אחר העדים צקיאם לחמוס:****

כדאי הוא ר"ש שמעון

למחלוקת רבי יהודה ורצנן דלר' יהודה הוי כתב ועוד **ל' דרב אחא מסיק לקמן דאפילו רצנן מודו גבי גט דהוי כשר ואומר רבינו יחזק דלקמן ודאי שכתב הראשון היה שלא לשמה וכתב השני עושהו לשמה חשיב כתב לרבי יהודה ולרב אחא אפילו לרצנן חשיב כתב גבי גט אבל הכא שכתב רב חסדא מתניין דלא כר' יהודה לא צעי לאוקמי כשאין כתב השני מתקן כלום דאפילו רבי יהודה מודה דאין כתב משום דמתניין' משמע ליה דככל ענין פטור אפי' כתב גט או ספר תורה שלא לשמה והעביר עליו בשבת חשיב להכי מוקין כרצנן אבל לרב אחא צר יעקב ע"כ לא מיתוקמא מתני' ככל ענין דהא בגט אפילו רצנן מודו דהוי כתב ולדידיה אחיא מתניין נמי כר' יהודה ובגון שאינו מתקן ככתב השני כלום: **מוחק הוא**. ומשיב ליה מוחק על מנת לכתוב דמסתמא עומד לחזור ולכתוב עליו כדיו ומקלקל לא הוי דעל הכתיבה זאת תהא חתימה העליונה רישומה ניכר טפי משאם הימה תחתונה לעדה: טעמא**

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

6 ע"י זיי א"ע רס סקן קמא וכו"ש פ"י ג.

